

Galip Sertel

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

01.02.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Belki Böyle

Sana yakışır bu yürümler belki
bu kaldırımlarda böyle akşamüstleri
hınzırım bir yaz yağmuru yedi göbek sabrıma
çiserken külhan külhan
kalma ilk göz ağrısından
nice bitap düşmüşem uçsuz yollarında ben
nice nice derbeder,nice nice hem naçar...

Halel mi gelmiş bir sokak ötesi
haramzade bağında yalancı aşkın
ar damarı çatlar kaldırımların alelacele
sen yine hep öyle sarışın
kır çiçeği gözlerde edalı gök mavisi
tüterken duman duman
kalma ilk göz ağrısından
gazeller ki yürekten söylemişem sana ben
nağmeleri sazlarda nice nice arazbar...

Avunamıyorum bir türlü
ne şirin dillerinde bir ömrü vefa
ne bahçelerinde devşiren bir sarı gül
kapanmıyor kara sevdanın kapısı hep daha
akşam üstleri anılarım kaldırımlarda
ağlarken figan figan
kalma ilk göz ağrısından
yangınlı hallerimi arz etmişem sana ben
nice nice bin kere bin bir defa sitemkâr...

Belki böyle daha güzel yâr yârim
bir şeyler var hep daha suvarıcı
kesif bir şeyler ruhta can verici can alıcı
yanarken tufan tufan
kalma ilk göz ağrısından
nice nice iltifatlar etmişem sana ben
varsın olsunlar sana olsun hepsi yadigâr...

Galip Sertel

Beslenme Saati

"Geniş zaman, evet geniş zaman istiyorum."

Cemal Süreya

Hani beslenmen diyorum çocuğa
Öğretmenim diyor
Babam işten çıkarıldı ya
Faturaları ödeyemedik
İcra geldi
Babam içerde şimdi...

Bir simit alıyorum çocuğa okulun kantininden
Nasıl olsa diyorum
Bu beslenme saati de geçer
Geçer diyor çocuk geçerek kendinden
Bir hoş oluyor
Bir hoş oturuyor sınıfta sırasında
Ne devinim
Ne sihirli bir evin çocuğun yavan dünyasında
Simitten bir parça bölüyor evdeki ablasına
Dünya güzel be
İnadına güzel
Sen mutluluklar dile dileyebilirsen
Gökyüzünün mavisini ısmarlayabildiğin kadar bol
Beslenme bezleri üstünde umut dolaşiyor yol yol
Çelâlenmiş sebepsiz
Üstüme üstüme geliyor kara tahtanın karası
Kat kat beyaz
Delikanlılığım kadar beyaz üstündeki tebeşir yazısı
Sahi benim küheylan delikanlılığım
Tantana, curcuna, damat tıraşım
Düğünüm vardı benim
Benim düğünümdü bir hafta önce okullar açılmadan
Sıkıştıkça sıkışıyor şimdi göğüs kafesinde can
Oturmuş kantinin camına şeytanca sırtıyor
Cemal Süreya'dan kalma bir geniş zaman...

Galip Sertel

Galip Sertel

Bir Yusuf Hikâyesi

Suyunu içiyorum çeşmesinin
Adının yazılması unutulmuş nişan taşına
Olukların nakışını süslemiş gözlerinin nuru
Tan yeli sevdasına düşmüş bir hüzün yağmuru
Kuyusu kazılıyor Yusuf'un
Ve birazdan birazdan benliği nokta nokta
Yosif'e tebdil edilecek çeşmeci Yusuf Usta.

Alevler sarmış türbesini Demir Baba Tekkesi'nin
Mezata çıkmış Sarı Saltuk Bey'in Tuna Boyu mirası
Tenhalarda sineye çekilmiş ahu gözlerinin bin bir ahı
Şarabın gazabında boğulmuş haramiler meclisi
Kuyusu kazılıyor Yusuf'un
Ve birazdan birazdan erliği pafta pafta
Yosif'e tebdil edilecek çeşmeci Yusuf Usta

Başına vurulmuş altıpatın altın kabzasıyla
Umudu tükenmiş Kanagöl deresinde ak suların
Soykırım tuzağında Deliorman
Kuş civiltısına konmuş bir kuşluk vakti kan revan
Kuyusu kazılıyor Yusuf'un
Ve birazdan birazdan yüreği hasta hasta
Yosif'e tebdil edilecek çeşmeci Yusuf Usta

Galip Sertel

sözler:

Deliorman - Bulgaristan'da,Aşağı Tuna Ovası'nda Türkler'in yoğun olarak yaşadığı bölge.Ağaç Denizi, Divane Orman da derler..
Demir Baba Tekkesi - 1490'larda Deliorman yöresinde Horasanlı Ali Dede'nin oğlu Hasan Demir Baba adına yaptırılan Bektaşî tekkesi.
Sarı Saltık - 1263-1264 (H.662) yılları Rumeli,Tuna boyu,Dobruca,Deliorman yörelerinin ilk müslüman fatihi,pir,derviş.

Galip Sertel

Bir Kış Bozgunu

Bir İsa'dan mı önce
bir İsa'dan mı çok sonra
birli birli bir adı ile
bir kalubelâdır burası bir Tuna yalısı
bir zamandır evrilmiş
bir yüzkarası
bu bir kış bozgunu ve sen bir âdemoğlu
bir hava ki sıfırın altı eksi on altı
sarmış köyü birebir kâfirim hınzırım tankları
bir huzursuz
bir çaresiz
bir köy meydanında koca bir köy halkı
ve bu bir kış bozgunu ve sen bir âdemoğlu
bir orman bekçisi Salih Korucu
uykusuz bir koca hacıyatmaz
bir karanlık ormanın yaşlı tilkisi kadar kurnaz
bir dem
bir kıdem
bir bir döküyorsun demli demli
kara kara kar üstüne bir kar kadar beyaz
bir kar kadar saf saf bildiklerini...
"Burası bir köy meydanı komşular
benim de ezanlı bir adım var
bir beni dinleyin, diyorsun
siz siz olun yine bir bir
bu bir kıyım
bir Salih Korucu dedi demeyin sakın
bir ağacın bile bir adı değişmez böyle rastgele
çün Tanrı "kün" dedi yarattı ağacı bir adı ile.."
Ve masum eller bir bir çırılçıplak
bir bir çoğalıyor bakir göklerde ulak ulak
bir ağttır şimdi kiliseden yayılan çan sesi
bir sürgündedir ezanlar nağmesi
gurur boyun eğmiş birebir vebali sapsarı
savrulup saçılmış sırma saçlar birebir
birebir kapanmış selamet yolları
bir gelmiş, bir gelmiş
gelmiş oturmuş gümüş kakmalı bir haç
bir dal yeşili gözlere haraç meraç
bu bir kış bozgunu ve sen bir âdemoğlu
delik deşik bir karlı gece kan ter içinde
bir soykırımını sırtıp duruyor sinsice
namluları bir uzun bir uzun
birtakım hain tanklar içinde.

Galip Sertel

Galip Sertel

Bir Osmanlı Sedasıdır Mısralarda

I

rivayet olunur ki
Doksan Üç Harbi zehiri zemheri
serhat şehri Silistre ve kalesi Mecit Tabya o gün
bir mütareke terekesi tevekkül
teslim olur Urus'a ağılıya ağılıya
ve yağız atlı süvarileri
çıkıp da Çayır Kapı'dan çekilirken Uşumnu'ya
derler
'breeey ağalar
zamanı mı ağlamanın?
tez olun
atların gözlerini bağlayın
kara gözlerde kara bezler kuzguni
süvari atları görmesin bu hüznü matemini
ve askeri mızıka durmasın çalsın
çalsın Tuna yalısında üzgün üzgün
kal selâmet kömür gözlüm...'

II

rivayet olunur ki
bu bulutlar ezelden beri
Tüter Kaya'dan kalkar da duman duman
bizim Akpınar'da dururlar yağmura
ve biraz sonra
cami-i şerif içinden bir Ömer Usta
kırmızı gülün alı kulağında
kesme şekerler kuşağı arasında
her cuma namazı sonrası
mutlaka bir Osmanlı edası olmalı
yine şeker dağıtacak çocuklara...

çocuklar büyüdü
büyüdüler neredeyse
güneş altında, sel yollarında
Ömer Usta öldü
öldü Ömer Usta
kırmızı gülün alı kulağında
kesme şekerler kuşağında...

III

rivayet olunur ki
ana baba Bulgar doğumlu
bir Nikola Osmanlılı soyadlı
şehri Silistre ve pazarı şahanede
bir şeyler satar olmalı
ve bin dokuz yüz seksen beş yılı
bir vaka-i şeriye mucibince
'soya dönüş' gereğince

sicilinde
Osmanlılı soyadını silmedikçe
Silistre pazarında mal satması haramlı
hasbelkader ana baba Bulgar doğumlu
bir Nikola Osmanlılı soyadlı
yasaklı...

IV

rivayet olunur ki
şu ecdat diyarı
Küçük Kıpçak Bozkırı Dobruca'da
başı güneş, ayağı deniz Balçık şehrinde
türkülerin Sinan'ı dönerken Kırım'dan
bir Kırım Muharebesi sonraları
Ortodoks Urum, Bulgar cemaatler arası
dini kavgalar sinsi sinsi
ve Urumlar'ın yıktığı o Bulgar kilisesi
Devlet-i Âliyye-i Osmaniye yüce fermanı ile
acilen inşa edilir yeniden
aynı ebatla, aynı yerde denize yakın
küllü masrafı karşılanır hazineden...

Ve bugün Balçık müzesinde
mermere kazınmış o fermanın levhası
anlatırken bize o geçmiş günleri şahane
Hakk'a devşirir bir Osmanlı sedası
kiliseden yayılan hazin çan sesinde...

Galip Sertel

Galip Sertel

Biraz Şiir

Minnet etmem ağasına beyine

Deli Boran

Şiir arsız olur biraz
Zeus'ten habersiz renk aşırır gökkuşağından
şelâleden köpük
denizden dalga aparır kösnük kösnük
bir yaz yağmuruna tutulur da akşamüstleri
salman saçları ıslanır sıırılsıklam
rahmeti saçılırken çorak tarlalara elvan elvan
şamanları gelir uzak bozkırdan teflerle defibelâ
Firavunlu günahları yıkanır ecel bilmez ak sularda...

Şevdanın kılıcıdır şiir
Havva'nın aldanışı
Adem'in yorgun sabrı sarı buğday tarlasında
ve iğdişli ihtişamlar sırrını çözemez de bir türlü
başı döner
azar durur
keser durur
bir tunç kafiyenin mavi koyunda huzur bulur
konaklar
ağaların beylerindir konaklar
kitaplar ezelden hep böyle yazar
gıldırısıya devinir de derinden derinden
evinemez bir türlü gaileler çemberinden...

Şiir pervasız olur bazen
Gülhane Parkında Nazımca durup dururken
bir deli boran estirir de yiğit başa
açılır cömertliğin eyvan kapıları paşa paşa
sofraları yazılır kuş sütü bal şerbet
karnı doyar cümle yoksulların nihayet
ve gün gelir
gülmekân gölgelerde rehavetle
bilmukabele şiir unutulur cümle cümle...

Galip Sertel

Galip Sertel

Bohça

Cemre vaktiyle iner de hep aynı bengi suya
kanı kaynar ağacın başı duman
heybetten alır nasibi dal budak çiçek civelek...

Cemre vaktiyle düşer de hep aynı has toprağa
azap biter, tohum çatlar
baharla yüz göz olur bizim Düzorman
yeşili dal dal, hayat ne güzel,
sen usanma hiç uç uç kelebek...

Bu sabah çiy yağmuru da ne cömert
deli dolu bir şehvet
dökülmüş deli dolu ayrık otun mübarek yüzüne
ve bin dokuz yüz seksen beş yılında beheyyy
bir soykırım sürek avında kirlendi
ayrık otunun o mübarek yüzü heyyy...
Şimdi sabah sabah İsa'dan mı önce
İsa'dan mı çook sonra
yasaklanmış ezanlı adlarımızla zaman
cüzzamlı bir ucube
Tuna boyunda ufunet saçan...
Ah Necibe ahhh!
Sen bilemezsin bir garip çiy ile sabah sabah
nasıl yıkanır bunca günah?

Babam
bağışlasın beni orda mezarında,Akpınar'da.
'Obamazı alıp
zinde zinde inemedik vaktiyle suya
yol yoruldu,yer obruldu
kızımız,kuzumuz kırıldı hep
hep aynı çorak vaatlerle
hep aynı çorak vadilerde'derdi...
Kılıç kuşanılır Eyüp'de
Eyüp Sultan Camii'nde
bir Cuma'nın edası ile şad olmak isterdi...

Şimdi ne... tatlı
ne aşk
ne meşk
ne'kırmızı gülün alı'
'ölüm Allah'ın emri' Necibe sen bilirsin
bahar mevsiminde açar gül, yasemin
ayrılık reva mı?
Ve 'kimler kırıldı,kimler kaldı'ey Şehriyar!
Yoksa biz değil miydik hep aynı çocuklar
hep aynı Düzorman'da kelebeklere aşına...
Ne çabuk büyüdük böyle
devşirip soykırımlı kâbusları bitevi ümide
kadirbilmez yolların bitmeyen göç selinde...

Ezelden

gülyüzlü bir dilimiz vardı Tuna boyunda
Oğuz'dan kalma elvan elvan
soykırımlarda ancak bir tek sığınacak...
O dil!
O dilin de bohçasını dürüp ne güzel dört köşe
selamün aleyküm Anadolu
ve aleyküm selam Necibe sen bilirsin
rahvan koşan atlarımız yorgun
bırak artık
bırak bu sitemleri uğrun uğrun
yol bitiyor
şiir bitmiyor hep daha
nice nice sabahlara,nice nice
ehven ehven ne güzel
geldik işte.

Galip Sertel

Büyüyerek Ne Güzel

sen kitabını kısmışın koluna kızım aydınlığa revan
dershanene gidiyorsun büyüyerek ne güzel

şadırvan başında kuşlar elpençe durmuşlar dil şedaraban
hayranlıkları sular da büyüyerek ne güzel

Eminönü'nden vapurlar, Sirkeci'den tren kalkar zaman zaman
yolcuların muhabbeti büyüyerek ne güzel

Alibeyköy'ü sarsa da Haliç'in sisi bazen duman duman
şulelenir Eyüp Sultan büyüyerek ne güzel

ezan sesleri Şehzadebaşı'nda bir davettir muntazaman
kubbeler altında saflar büyüyerek ne güzel

dur durak nedir bilmeyen sen ey İstanbul dur şöyle, dur bir an
soykırımından arta kalan
gazap rüzgarlarından feyiz alan
bir evlâdın gelmiş Tuna boyundan
kul köle olmuş kapıda büyüyerek ne güzel

Galip Sertel

Galip Sertel

Cemal Süreya

Ama kahvaltının mutlulukla bir ilgisi olmalı

Cemal SÜREYA

bir çocuk geçiyor terli kaldırımlardan sabah sabah
kül rengi ışık salvosunda kaybolmuş gözleri
adı cemal süreya
kahvaltısı dağılmış dört bir yana Anadolu şiiri
güneş taptaze doğuyor çiyli tepelere,
aşkı haraca bağlanmışkızlar
kale duvarlı evler
bir cemal süreya aşkı bekler
tüfekler iyi niyet bağdaş kurmuş
düzyazı suskunluğunda sığ sular
yollarda jandarma,eşkiya
kahvaltı sofralarında bir cemal süreya arar
sen ki yersiz yurtsuz edilmiş bir göçebe çocuğu
damağında döllendir tadı yol kavşağı kahvaltılarının
hasbelkader yudum yudum yaşadın savrulmuşluğu
ve hasım düşlerin gelir yırtılan ipek sesiyle
peyderpey gelirler otururlar sofrana sefil sefil
çilesi dolmamış evlerden gelirlerAfrika dahil
beklediğin geniş zaman uslanır telgrafın tellerinde
kalk gidelim Necibe
vakit var daha deme
kalk gidelim geç kalmadan
cemal süreya şimdi geçer buradan...

Galip Sertel

Galip Sertel

Çocuk ve Masal

Hayranım şu uçurtmalara
alırlar götürürler beni uzun uzun ipleriyle
çocukluğumun serin rüzgârlarına
bulutların yağmur kokusudur buğulanan
vişne dalında ve genizimde
ben elifba bilmeyen anamın dizinde
duvardan yeşil torbasından
indirmiş mushafı açmış sayfaları
sürüyüp duruyor habire
gül yaprakları gül yüzüne
ve bir iki yudum gözyaşı
beyaz çemberinin ucundan
ihsanımdır diyor ölmüslere kalmışlara
ve kutlu bir duadır şimdi masal
oturmuş hünkârca evin üst köşesine
ben halâ o çocuk
hak söz,sarih ses dualar gizeminde
elifba bilmeyen anamın dizinde...

Hayranım şu atlıkarıncalara
alırlar götürürler beni demir çelik kanatlarıyla
kavgamın haşın rüzgârlarına
nisan yağmurunun fısıltısıdır vişne dalında
börtü böcek uyanmış toprakta suya hasret
ve saçılırken buğday tarlasına bin bir rahmet
günahsız işçiler dökülürler yasaklı meydanlara
açlık grevleri bestelenir Arâf'da haktan yana
biricik nasipten yana
ve çağlayan bir isyandır şimdi masal
uygarlığın haram sofralarında meskûn mahal
anamın iflâh duaları halâ dilimde
ama ben
ben artık o çocuk değil
bahtı kara ekmeğimle gurbetin elinde...

Hayranım şu çocuklara
tez kızarlar
tez barışırılar
okurlar okurlar bal şeker
güvenirler Keloğlan'a masalarda büyürler
tilki kardeşdir kirpiyle
kurt kuzu el ele
çocuklar sevinirler sevinirler
akşam olur sabah olur
olacaklar er geç hep olur
kar yağar efkâr basar dağları
çocuklar üşürler üşürler
masalda masal biter.

Galip Sertel

Galip Sertel

Dil,Su ve Sen

Balkan suyu içerler gümüş bakraçlarda
altın testilerde
türküler söylenir Rodop dağı eteklerinde
türküler Necibe bir umut bulut bulut
yayılırken dal yeşil yamaçlara şen şakrak
sen pınar başlarını tut
dilbaz dereleri bana bırak
ne de olsa çağıl çağıl akan suların
dilinden anlarım biraz
yığittirler
cömerttirler
bilmezler ihaneti
çiy olup gül yaprağa düşerler tan vakti...

Bakarsan bağ
bakmazsan dağ mı olur araz araz
kama kamayı söker
dil acıyı bal eder derler
dil deyince Necibe
ne de olsa şamanların
gizli dillerinden anlarım biraz
Kıpçak bozkırından gelirler tefleri süslü
teflere vururlar
sulara üflerler bir büyük büyü
ne kiri kalır yaban ellerin
ne küfrü gazabı gavat dillerin
ve çökmedikçe mavi gök
delinmedikçe yağız yer
konar göçerler
çocuklarca inatçıl kuşlarca hür
hudutları sevmeyenler akarsuları sevdikleri kadar
o akarsuları ki bir umut bulut bulut
günbegün kirlenirken hoyratça giderayak
sen pınar başlarını tut
dilbaz dereleri bana bırak...

Galip Sertel

Galip Sertel

Dolaşır Dururmuş Hep Daha

Dolaşır Dururmuş Hep Daha

Dolaşır dururmuş hep daha bağı bahçeyi Küçükmustafa'da
dilinde dilâver dülgerlerin taşlara yonttuğu aşk türküleri
ve o yaşlı muhacirin sancılı söylencelerinde
uzaktan yakından bir göç anısı
anlatıp durur Silistre'yi...

Yelkenler iner
demir atarmış Kalealtı'na Osmanlı İnce Donanması
İslâm'ın koruyucu duvarıymış bu liman demirden,taştan,imandan
beyaz beyazmış kale duvarları
yosun bağlamışlar
üşüyorlarmış şimdi
terkedilmişliğin sığ yalnızlığından.

Bahtı kara garip zamanlarmış
kızı kızanı ağlar olmuş bir zemheri vakti ikindiüstü
küs düşmüş Tuna'nın sularına Mecid Tabya'nın top sesi
zaman hasım sulara meyletmiş
sular ahir vakte gelmiş denk
Urumeli'nin kaderine
kılağılı bir bıçak gibi bilene bilene
vurulmuş bin bir asi mihenk.

"Bir gün, diyor,bir gün Uşumnu alçağında
bir manda kotası üç yaşında
bir kan gölünde yüzse gerek! "
ve sahice olsaymış
"Sahi olsaydı,diyor
sahice olsaydı o muskaların efsunlu bedduaları
boğardı küffarı bizim Tuna'nın bozbulanık dalgaları! "
ve zaman hasım sulara akmış
sular olmuş gözyaşların seli
viran kapılarda dilenip durmuş bir tufan gibi
amansız göçlerin amaz yeli
dûçar olmuşlar uçsuz yollara
yolları sarıp sarmalamış bir katı kasvet
"Oradan,diyor,oradan! "
Tuna yalısından kalkar gelirmiş bu delice hasret...

Dilinde dilâver dülgerlerin taşlara yonttuğu aşk türküleri
vebalinde kan kardeşlerinin bahtsız kaderi
deli gönlünde bir umut
bir deli umut masmavi
bir de beyaz beyaz beyazımsı

bembeyaz ak pak bir demokrasi...

"Demokrasi! Demokrasi!
deyip deyip,haykırıp durdular" diyor,
ille velâkin ne balık çıkabilmiş kavağa
ne beklenen huzur inmiş sokağa
ölenler hep ölmüş
gidenler gitmiş tek tek basarak
yalanlarmış
dolanlarmış köşe bucak
sinsi sinsi kısıvrak...

Rüyalarının nehri Tuna sakinmiş hep öyle
"Bıraktığım gibi,diyor, çocukça mavi"
bülbül yine gül dalindeymiş her seher vakti
yerli yerindeymiş Silistre
bir baş kuru soğanın
bir bayat ekmeğin derdinde...

"Bir dertleri daha var." diyor
bir dert ki dünden bugüne
günden güne
aza aza
düşmezmiş dillerden ne handa ne pazarda.
Oy anam!
Oy babam!
"Dil yarasıdır! ! "diyor
"Bir mahşer günü soru suali edilir de kalem kalem
ahı tutar
seni de
beni de
anamın babamın dili Türkçem
okutulmuyor bir türlü
bir türlü okutulmuyor güzelim mekteplerinde.."

Ve dolaşır dururmuş hep daha bağı bahçeyi Küçükmustafa'da...

Galip Sertel

Galip Sertel

Döner Höyükler

Bunca ses
bunca söz
dilde şimdi pıtrak pıtrak diken olmuş neden
neden anlamaz oldum torunların dilinden...

Biz
önceleri
hem Akpınarlılar, hem Ekincekliler
baba yadigârı bu topraklarda Türk'ü, Bulgar'ı
dal budak diş dudak, ne ayrı ne gayrı
bu Küçük Kıpçak Bozkırı Dobruca'da
olan biten, iyi kötü her şeyden
kızların çeşme başında bir hercai gülüşünden
haz alır
huzurlu olurduk...

Güz çıvgınlarından evvel buğdayı eker
kuzu kıran Dobruca kışlarını ağırlar muhabbetle
misafirli köy odalarında geceler boyu
ve nazlı nisan yağmurları fısıltısında
çıkıverirdik ansızın yaza...
Ağustos'da orak biçer gün boyu
demet bağlar can-i gönülden
ardımızdaki anıza
nurtopu dokuzalmalar dizilirdi sıra sıra
ve saçılıp çatmalar döğülünce harmanlar
kız kaçırdık
tınazlar arasından tınaz yelleri peşinden
usulen...

Neyleyim şimdi bunca sesi
bunca sözü
bir akşam üstü
çeşme başından al beni kaçır demişti...

Andon'un Mito'su koşmuştu arabayı bana.
Bir Bulgar komşumuzdu bildim bileli
doğduğm doğalı, köyümüz köy olalı
komşuyuz zira akşamdan sabaha
anadan babadanezelden bu yana
varımız yokumuz birkaç dönüm tarla
Şavklıda Koca Mera
ve Döner Höyükler yollarında
çalkalanırken tekerleklerin çamparaları
çeşme başında kaldı Adeviye'nin kalaylı bakırları...

Günahımız oldu Döner Höyükler o gece
Andon'un Mito'su
köye döndü habere
bizim gene başlarımız döndü
döndük durduk
dolunaylı bir geceyle Adeviyeyle

rüya gibi
karabasan gibi
uyandım sabahın ilk horozunda
uyuyakalmışık Adeviyey'le
sevda kuşanmış gecenin kollarında...

Rivayettir
odalarda anlatılırdı
periler yurduymuş Döner Höyükler ormanı
peri güzelleriymiş seyran eden geceleri
çalgı sesleriyle salım salım
aklı çelinir,tersi dönermiş insanın
tersi döner
döner kalırmış döne döne Döner Höyükler'de...

Ters döndü bizim işler
Adeviye'yi bana çok gördüler
aldılar,everdiler başkasıyla
biz hapis yattık Andon'un Mito'suyla...
O,bir yıl üç ay beleşe
ben kuru kuru üç buçuk sene..
Ama biz o günler
harp sonrası o kıtlık yılları
arpa başaklı aç harmanları
hem Akpınar'da
hem Ekincek'de Türk'ü Bulgar'ı
dal budak, diş dudak
ne ayrı,ne gayrı
iyi kötü,her şeyden
çeşme başında kızların hercai gülüşünden
haz alır,huzurlu olurduk,
anıza toza basar
taşı toprağı kutsar hamdolsun derdik...

Şimdi bunca söz,bunca ses dilde diken diken
ateistler,kozmpolitler,komünistler
mülklüyü mülksüz eden marksist devrimler
yaka paça 'soya dönüşlü' yıldızsız geceler
ölüm kampları Tuna üstünde soykırımlı
Tuna boyundan Anadolu'ya
Türk göçleri gözüyaşlı
gözüyaşlı gönüller göynündü durdu gönenmeden
göynündü durdu
döndü durdu ihtişamla iğfal yüklü seneler
Döner Höyükler'de gibi aldana aldana
ve her şey reva görüldüyse bize eğer
Yarabbim her şey seninse yok diyeceğim
yok ama neden
neden bunca ses, bunca söz
şimdi dilde diken diken...

Galip Sertel

Galip Sertel

Dönüşümler

Ben gelmedim dava için
Benim işim sevi için
Yunus Emre

I

Anılarım çırpırırken gecelerin dehlizlerinde
Düşlerimin köylerini boğar gider bir karanlık
O lânetli zamanların hoyrat gelgitlerinde
Gönüldeki sevilerden bir haz kalmadı artık.

Ne gül yüzü anamın
bahar akşamları kardeşimin beşiği başında
ezeli ninnilerinde istekleri kucak kucak...
Ne o mavi gözlü çocuk
uçurtması turnalar peşinde Tuna yalısında
kan ter olmuş anızlar içinde yalın ayak...
Ne o kız
Hıdırillez salıncağında saçları dalga dalga deniz
bayram günü bayrama gülen gözleri sıcak sıcak...

II

Anılarım savruluyor
sabaha karşı karanlıklar üstüne
uykusuz gecenin kahve telvesinde
bir çocuk sarılmış boynuma
bin dokuz yüz seksen beşte Silistre'de
cehennem korkuları demir atmış
masum gözlerinin büyüyen karasına
kıyamet mi geldi de Tuna yalısına
kalmışık 'nalla mih' arasında...

Anlatamıyorum bir türlü
bunlar birer bahtsız öykü
bunlar kör kaderin bilmecesi
yirminci asrın'soya dönüş' düzmecesi
Hristiyan adları yazıyorlar ezanlı adlarımız üstüne
kırarak mezar taşlarını geceleri
şeytanca sırtarak...

Anıların mahşeri çığlık çığlık
Nuh'un gemisi alıp da bizi
umut denizlerine götürmüyor
yelkenlerini korsanlar yakmış
korsanlar vahşi bakışlı
dalgalarda ölüm kalım telaşı
ve orada sahilde Amaz yeli
uçurtmasının çalmış çocuğun
dinmiyor gözünün yaşı

Tuna ađlıyor dizimde'akmam'diyerek
dalından kopmuş Hıdırillez salıncağı
beyazlar içinde çırpınıyor bir beyaz melek...

III

Şimdi o karlı dağlar ardında
Roman adlı bir sürgün diyarında
bir toplama kampının isli camlarına
yağmurla dökölüyor anılarım sicim sicim
isli camlarında bir toplama kampının
sabaha karşı tel tel olmuş dileklerim
tanyeri neredeyse uç vermeli Yarabbim
uç vermeli bir yerlerden
bildiğim güneş doğmalı
karlı tepeler üstüne pırıl pırıl
ışıl ışıl...

Sevdiđim şeyler mi?
Sevdiđim şeylerin hazzı kalmadı velhasıl...

Galip Sertel

Eller Seller

Hani benim civan Aliş'im
Tuna boyunda mı hep daha?
Emine'min su testisi elinde
Şimdi nerelerde?

Çıkar gelir
eser gelir
bir kara yel aman aman
vuran vurana
kıran kırana
göç rüzgârları sevdalanır uçsuz yollara
bir kara toprak değildir uzaklarda kalan
hasretidir tenhalarda gizli gizli ağlatan...
Gide gide of be Rumeli
evsiz barsız gitmelerle avutma beni...
Gide gide hayda bre
yorgun sulara mı düşer cemre!
Biz sevdik
el aldı sel aldı
karasevda kök saldı telek telek
esmerim ağlamasın...
Biz ektik
yel esti el biçti
oyun etti çarkifelek
eken eller bizim olsun...

Mostarlar, Dramalar bizimdir.
Bizimdir iki yakayı bir eden köprüler...
Ya Silistre'de Bayraklı Camii'yi
Bir gecede yerle bir eden eller?

Galip Sertel

Ev

Bu ev!
Sabahtan beri bu evin içine
bir ihanettir akan sarı kara ve senin bildiğin
yanık anızdan daha isli kara
çocuklar gene hep öyle
güle oynaya gül bağlamışlar uçurtmaya
inip biniyor bulutlara...
'Hayradır' diyor ihtiyarlar ve lâ ilâhe illâllâh
bu bir yağmur duası ve semada bulutların en alâsı
mısır tarlasının başına konmalı
yakarışlar su olmalı ey Fuzuli
su kasidesi, bol bol su
ve ne oldu da yarabbi,
yazılanlar hep oldu
bir cennet yazılıydı o zaman evin kapısında
avara tarlalar bile umutlanırdı yazdan yaza
açtık, çıplaktık, soğuktuk
çakallar uluurr
Türk'ü Bulgar'ı birbirimize çokook çok sokulurduk...

Gerçekten
bir cennet yazılı mıydı o zaman kapılarda?

Küçüktük, büyüdü, kapıları kapattık
göç gemileri gelir geçer biz hep geç kalırdık...
Şimdi oralarda
Tuna Boyları'nda ne kadar
ne kadar cehennem varsa sen yolla bana
biz kıyametlere alışık
soykırımlı sürgünlerde ölümleri aştık...

Demokrasiler
varsın ağlasın bugün sular buz tutunca
sevilen toprak aynı topraktı
çok görüldü ömür boyu talihsiz özveriler
acı sözlerle dağlandı dil yokuşlar burcunda
yokuşları iniyorum
yokuşlardan inenleri biliyorum sürü sürü, çığlık çığlık
renkleri biliyorum
renkler biraz daha soluk, biraz daha sarı karaya çalılık
ve uzadıkça bu yağmur duası
biraz daha uzaklaşıyorum bu evden
daha birazcık...

Bu evde herşeyimiz satıldı mezatla
evin içi boş, dolaplar, raflar, duvar yastıkları boş
dışarıda tarlalar, başaklar, bulutlar boş
uğursuz bir boşlukta
oyalanıp duruyor çocukların uçurtması
umut dolu
gül kokulu...
Nuh'un gemisi geldi gelecek

kalk gidelim Necibe sen bilirsin zaman
zaman oyalanma zamanı değil
hiç de değil bu evde...

Galip Sertel

Galip Sertel

Fizik Ötesi

Yıllandıkça yıllandı bu yıl ağaçta yaprak
Buğday da inadına ham yeşil başak başak
Her güzz mevsimi gibi kırlangıç yolcu değil
Mısır tarlalarında üşüyor şimdi şafak...

Kuzu meleyişi
Kaval sesi
Bildiğin şeyler
Ey gönül feryadın tekrarına ne hacet?
Bir sevda açmış başıma çakır gözlüm bin afat
Anlatmaya dil gerek
Ve o senin
Aşk dediğin velhâsıl
Hem de nasıl bir zor zanaat...

Hazan zamanlarının bilenmiş yelkovanına
Aşıklar divanında vurulmasa da mihenk
Suya inen kızların hercai gülüşlerinde
O perili pınarlar başında Akpınar'da
Muştularla yankılanır durur bir ilâhi ahenk...

Galip Sertel

Gelgitler

Karakuz fıkır fıkır komitacı dolu...
Gece demez,gündüz demez
ayın ayazı,öğleyin karanlığı demez
dere tepe,çalı çırpı kaltaban kesilir
kesilir de kesilir
Karakuz ormanında kesilir
Silistre'nin kervan yolu...

Doru atlar yorulur
buğday yüklü arabalar soyulur
isyani çağırıştırır çanları buhur tütsülü kiliselerin
şu Dobruca ki bir diyar-ı yediemin
han odalarında Bulgaristan'a ilhakı konuşulur...
Şu Dobruca ki Oğuz'dan kalma ezeli yurt
salâ sesleriyle ağlayan yorgun sükût
muhacirliğe zorlanır Türk Boyları
Köstenceler'den,Varnalar'dan kalkar
kalkar durur umudun göç vapurları...

II

Bir tutam pelin otu Dobruca bozkırından
bir yudum su Kıdırşık çeşmesinden öğle vakti
içer de Bosnalı Hüsnü Efendi
içer de kendinden geçer ecdadın efkar burcunda,
acı acı gülümser Baltacı Yeniköylü Ali Rıza Hoca
gülümsemeleri kamenin turuncu
oynaşır durur kırçıl palabıyığının ucunda...

Eyyy gidi o eski günler!
Hamdullah Suphi Tanrıöver Beyler
teşrif eder Silistre'yi, Bükreş'e gider...
Hoş gelir,hoş gider
can feda, canım kurban güzelim Anadolu'dan
Bucak'da açılan Gagoğuz mekteplerine
kucak kucak alfabe gider...

Ey gidi Ali Rıza Hoca!
Ey gidi Bosna köylü Hüsnü Efendi
Bin dokuz yüz kırk' da Ruslar bastı da sizi
Gagoğuz bucağında bir köy okulunda anadilli
anıların gözüyaşlı ağarmakta orada
anıların hep daha gözü yolda o Türk Ocağı'nda...

III

Bir tutam pelin otu Dobruca bozkırından
bir yudam su Hotulca pınarlarından
bir cuma akşamı Nasuf usta
iki eli mushafta
yemin eder
param,altınım yoktur der...

Komitacılar basmış evini
ak sakalından iner bir ince kan seli
kızıl kor koymşlar kuşağına
yakarlar,yakarlar,yakalanırlar...
Davaları görülür Hacıoğlu Pazarcık'da
Hacıoğlu Pazarcık şehrinde can pazarda
davacı değilim der Nasuf usta
gözyaşları sel olur akar durur ak sakalına...

Eyyy gidi o eski günler!
Eyyy gidi Nasuf usta!
Ecdad diyarı Dobruca haram mı oldu sana?
Ve kalkar durur göç kervanları Hotulca'dan
buruk buruk bakar Köstence limanı
umudun sayısız göç vapurları ardından...

IV

Bir tutam pelin otu Dobruca bozkırından
bir yudum su Kıdırşık çeşmesinden velvele vakti
yoldan gelmiş,yorgun gelmiş
Nazım Hikmet içer
içer de
ecdad yurdunda yudum yudum kendinden geçer.
'İslâyım ba
çok islâyım aranızda
diliniz dilim
soydaşlarım benim,
ama adlarınızdaki bu efler,oflar
Anadolu'ya bu göç de neyin nesidir? '
der...
Koca Nazım bilemez
Dobruca'nın köylerinde
Bulgar komitacıları gezer geceleri
muhacirliğe zorlanır Türk Boyları
Köstenceler'den,Varnalar'dan kalkar
kalkar durur umudun göç vapurları...

Galip Sertel

Galip Sertel

Hasretiyle Bir Daha

Düşmüşem de hasretin ateşine bir daha
Yaş dökülür gözden gün bağlar bin bir cefa
Sen Karabağlı bahtı karalı
Men Dobrucalı yüreği yaralı
Yıl mı oldu
Yıllar mı
Yârden, yurttan olalı...

Bilirem
Senin rüyalarının mihmanıdır Kafkas Dağı
Menim özümde ağlar Tuna ırmağı
Oy gidi poyraz yeli
Dobrucam'da esen deli deli
Kanlı Karabağ'da
Karalar bağlamış gecen ağlar kara kara...

Sen Karabağlı Karabağsızan
Men Dobrucalı Dobrucasızam
Hasretlerdeyiz...
Hasretiyle bir daha
Hasretiyle bir
Hasretiyle...

Galip Sertel

Hep Aynı

sendeki bu mide hep aynı o mide
göz de aynı göz
ayarı kıvamında doyurur kara toprak
söz de söz mü ulan
iğne deliğinde deve
kulakta küpe
adam gibi adam mı bekliyorsun giderayak
tekrarın tekrarında usanmıyor zaman...

insanda her şey güzel olmalı
oyuklu, oynaşıklı değil
seher yeli seviler vuslatında ateş
güle güle doğmalı yeşil üstüne güneş
insanın aşısı işi olmalı
muhabbeti de hoşbeş
kırdaki kuşun rızıkına
çöpte köpeğin kemiğine dokunmamalı...

kalkıp bir şeyler söyleyen başa bin belâ
ipe un serilmez bizim buralarda
"olmayınca babada" oğul n'apmalı
komşun aç yatmış, haramı, helâlî konuş
adalet mülkün temelidir, mülkü konuş ulan
hakkı, hukuku, demokrasileri
insan hakları evrensel beyannamesi
seçim olsa bu Pazar n'apmalı...

sahi bugün Pazar
pazardan mı geliyorsun böyle sağlı sollu
için dışın fitne fücür
boy bos tastamam zinde zinde
oysa dilinde bir sunturlu küfür
elindeki file hep aynı o file
vefasızca boş, kuruntularla dolu
dolu dolu dobdolu...

Galip Sertel

Galip Sertel

Komandonun İtirafı

Mehtap

saçılır da buralara ışıl ışıl yeşil tepeler üstüne
oralarda tel tel dağılır sarı zeybek saçların
taflan taflan mehtabım sen...

Yağmur

dökülür de buralara bulut bulut tunç tepeler üstüne
oralarda çiyli kalır ıslak ıslak lâl rengi dudakların
çavlan çavlan yağmurum sen...

Gece

iner de buralara başım döner buram buram hasretinle
bilemem hangi yollardan geleyim açık mı hep daha kapın
siz geceleri kapıları kapatmayın
geceler seyranıdır dağlarda komandoların
nalân nalân gecem sen...

Gönül nârına bir sözüm daha yâr yârım
mehtaba, yağmura, geceye anlatamadığım
maralı gezmez şahini uçmaz oldu bu ulu dağın
dağlarda şehit kanı dağlarda ihanet izi adım adım
can cananım, dağım, vatanım sen...

Galip Sertel

Galip Sertel

Köy Yolu

Anıza diz çökmüş güneş sapsarı
genizde buğday kokusu
hasat zamanı
dolana dolana iniyor şehire doğru
ceviz dallarına bürünmüş köy yolu...

Ve ihtiyarlar
ihtiyarlar oturmuşlar sağ selâmet
ihtiyar evler önlerinde uslu uslu
gözleri kamaşmış ikinci güneşinde
usanmışlar kısır kısır bekleyişlerde
ve ufalanıp tane tane
bir yitik zaman
süzüldükçe buruşmuş avuçlardan
bakıp bakıp birbirlerine aval zaval
sorup soruşturuyorlar
avunup duruyorlar
ve bir özlem yanarken kızılca kıyamet
ufkun kızıl yorgunluğunda demet demet
ne gelen
ne giden
ne bir haber torundan, gelinden...

Biri gelecek elbet
uzaktan yakından
bir gelen olmalı muhakkak
ceviz dallarına bürünmüş o dönemecin ardından...

Galip Sertel

Galip Sertel

Milletimin Paşa'ları

Milletim bilir Paşa'ları
Yüzbaşdır,binbaşdır onlar
Yaralı dönerler yara almış cephelerden
Ve çıkar gelirler ümitlerin tükendiği yerlerden...
Makedonya dağlarında şahin
Çanakkale' de şehit olurlar
Trakya'dan,Anadolu'dan, Ege'den
Ruşçuk'tan gelirler
Ömer Fahrettin Paşa olurlar
Peygamber kabrini savunurlar Medine'de
Düşmana boyun eğmiş bedevi çölünde...

Nazım bilir Paşa'ları
Kocatepe'den, Afyon ovasından
Yanında dururlar Mustafa Kemal'in
Bir adım ötesinde
İçinde bir uzletgâh gecenin
Ve şimşeklerle yalazlanıp
Karanlık geceler içinden gelen Ata'nın sesi
Sorup sual eder aydınlığın vakti saatini...

Paşa'lar saati bilirler
Kudretli bir imanı alıp milletin örf adetinden
Gün namus günüdür derler
Ölmeyi emredeler
Tokat'da doğup
Osman Paşa olurlar Plevne'de
Ve bir gün İstanbul'da Edirnekapı şehitliğinde
Paşa'ların gözyaşları bir huşu ile
Sel olur akar durur
Akar durur
Bir şehit askerin alev alev yanan kabrine...

Galip Sertel

Galip Sertel

O Gece

O geceyle başladı her şey ve yine o gece
kirlendi mumların aydınlığı şamadanlarda
sütler bozuldu güğümlerde
kazaen öten horoz sesleriyle yağmalandı
ekmekte umut
ceviz dalında sükût
ve buz gibi Dobruca'nın poyrazı
kanı dondurur ayazı
eserken Kurtpınar üstünden
yediden yetmişe Koyunluköylüler
köy meydanına dikildiler
adlarını savunuyorlardı adlarını
Saru Saltuk Baba'dan kalan mirası...

Taştı topraktı
ekmekti suydu ezanlı Türk adları
köy meydanı ilk defa böyle
ilk defa böyle köylüleriyle dolup taştı
dolup dolup
şaştı kaldı...

Ay habersizdi bulutlar koynunda
deniz uzak
ve kirliydi
lâğım suları akıyordu
bir yerlerden bir yerlere
uykulardaydı çocuklar, balıklar
kirli sular akıyordu balıklı çocuklu rüyalara
ay kara
deniz kara
dünya kapkara
kapkaraydı Koyunluköy meydanı
ve yine o gece
Dobruca...

Galip Sertel

Sözler:

1.Saru Saltuk Baba - 1263-1264 (H.662) yılları Rumeli,Tuna
boyu,Dobruca,Deliorman yörelerinin ilk müslüman fatihi,pir,derviş.

2.Dobruca - (Rumence: Dobrogea; Bulgarca: Dobrudja) , Karadeniz ile Tuna Nehri
arasında kalan, Romanya'nın Köstence ve Tulça illeri ile Bulgaristan'ın Dobriç ve Silistre
illerini kapsayan yoğun Türk nüfusun yaşadığı tarihi bir bölge;

3.Kurtpınar (Tervel) ,Koyunluköy (Bonevo)
Galip Sertel

- Dobruca yöresinde şehir ve köy adları

Ölüm Bir Uçuk Mavide

çekilmiş sulara hasret yıkık köprüler yapılmış
bir uçuk maviye konmuş göçebe kuşlar uykusuz
adı konmuş bu yarışta ölüm önde bir at başı
almış başını akıyor uzaklara taşın yaşı
ve sen o dedelerini özler iken uykularda
akar Fırat
akar Dicle
akar gözyaşı
uykularda özlerken sen dedelerini ey çocuk
uçaklar gelir konarlar düşlerine çocuk çocuk
uzaktan gelir uçaklar benzerler göçmen kuşlara
ölümdür kanatlarında ölüm siyah koyu kara
kanatlarında ateştir yakar bahçeyi, evi, bağı
kanatlı enkazdır şimdi çocuğun o salıncağı
pembe renkli emzik halâ diri diri dudağında
mavi nazar boncukları nazar okurlar kolunda
uzakta dedelerine koşup kavuşuyor çocuk
gözlerinde başlamadan biten bir şey donuk donuk
sen bilirsin uzaklarda bitmeyen nedir Necibe
'ana gibi yâr, Bağdat gibi diyar' bir hoş efsane
altı ay yaz, altı ay kış bu âlemde ölüm hep var
şu uçuk maviye bari konmasa göçebe kuşlar.

Galip Sertel

Galip Sertel

Özlem

Rüzgâr bazen uyanır da uykusundan
kapıma yaslanır yağmurla sırılsıklam
acelesi varmış gibi bir yerlere
saçak altında habire
dellenir durur deli divane...

Zerdali dalında yaprak
çırılçıplak
mest olamamış su ile
geç kalırmış gibi bir yerlere
koşar durur avare avare...

O an
arınmışım gibi günahlarımdan
bin nida ile bir od sultan-i yegâh
kopar da dudaktan
nar yüklü bahçelere nur ile dökülür durur...

Ve çok ötelerde
ebemkuşağının görüldüğü yerlerde
aşmak istercesine bir uzunca yolu
çocukluğum koşar durur deli dolu...

Galip Sertel

Sabaha Sabırla

Sabahın hayrına durmuş sabırla
oturmuş sekiye
ocakta
üç ayaklı sacayakta
kahve cezvesi duman duman
illâsalı avıla abanmış bir kuşluk vakti
kuş sesleriyle şakıyor elvan elvan
bir de gökyüzü sunulmuş bahtına
ibrişim şalı salkım saçak
kâh duru mavi
kâh bulut
ak pak tostoparlak...

Sen bunları unut, diyor hellâlisi Hacer Hanıma
bulut üstümüzden gelip geçerce
mevsim yaprak dökerce
unut unutabildiğince
işte orada
Karakuz Ormanı bir kurşun menzili
ay karası, gün ortası, yaz kış demez
Dobruca komitacıları pusu tutar sinsi sinsi.

Yaşanılmaz, diyor vefalısi Hacer Hanım`a
yaşanılmaz gayri bu toprakta
Yusufumu vurdular
vurdular Yusuf`u
güpegündüz
uluorta
ve bir göç
şekilleniş büyüyor beynin kılcal damarlarında
büyüdükçe çoğalıyor Köstence limanında
bir göç kıldan ince kılıçtan keskin
uzun gecelerce uzun
Dobruca`dan
Anadolu`ya.

Denizde vapur
omuzda Yusuf gidiyor
kefenden taşmış al kan delikanlılığı dal budak
gökyüzünde bulut gidiyor
gökyüzü ak pak tostoparlak
omuzdan omuza devrediyor yeşil örtülü tabut
ölümden ölüme devrediyor meşe tahtası teneşir
devreden göçlerdir
akşamdan sabaha
yıldan yıla
Dobruca`dan Anadolu`ya
uzun gecelerce uzun
bulutlarla haşır neşir.

Galip Sertel

Galip Sertel

Sarı Çiğdem

Sen sabahlar muştusu
yemişen gölgesinde boynun ince zülfün sarı
yazan hoş yazmış kırlangıç kanadına baharı
kızıl buğday kokusu saçılmış kara toprağa
dem bu dem kızıl buğday kokusu sarı çiğdem
yedi iklim dört buçak
bir yaşam hakkıyla devinenim özlem özlem...

Sen kara günler dostu
sabrım sevdam üstüne bahtı bağırı yanık
nimetler saçılır da cemrelerle kucak kucak
nasipsiz evlerinde isyanımsın mahşere dek
dem bu dem o nasipsiz evleri sarı çiğdem
yedi iklim dört buçak
bir nimet hakkıyla çağlayanım enlem enlem...

Sen bir gönül uğrusu
namusum hasatım üzre sözün yüceden yüce
ay ayazı varoşlarda düşersin de yollara
"didâr-ı hürriyetimsin" umarsız gönüllerde
dem bu dem umarsız gönülleri sarı çiğdem
yedi iklim dört buçak
bir kul hakkıyla çoğalanım evren evren...

Galip Sertel

sözler:
dem bu dem: saat bu saat
didâr-ı hürriyet: özgürlüğün güzel yüzü

Galip Sertel

Sen Gidersen

Göç olup
sen gidersen bu yerlerden
bulut çekilir penceremden
dul kalır evimde zaman
yılık bir at kışner dereboyunda çaresiz
yağmur duasına durur yılğın sazlar vakitsiz...

Göç olup
sen gidersen bu yerlerden
çimenler boy verip yeşil yeşil dizboyu
yüzüme bakmazlar böyle sevdalı
selâmımı almaz olur asmada üzüm salkımı
kapılanır kapıma yazgısı hüzün bir hazan
Necibe sen bilirsin bu zaman
bu zaman bir başka zaman
yılların bin dokuz yüz seksen dokuzu
bu bir kadirbilmezler oyunu bu
tutsak almış Tuna yalısını göç adlı bir hain pusu
ve göç olup sen gidersen bu yerlerden
beddualar eder
lânetlerim yolları
yıkılsın köprüler...

Galip Sertel

Galip Sertel

Sen Sebepsin Ey İstanbul

Sen Sebepsin Ey İstanbul

'Bu şehr-i Sitanbul ki bî - misl ü behâdır'

Nedim

Sen sebepsin de ey İstanbul
Sarı Saltuk diyarı Dobruca'dan
abdallar piri Otman Baba yürür Fatih otağına
yüreğinde ezeli aşkı Hakk ile
ve nice masum yüzlü dervişlerin fenafillâh olur
yedi tepe yedi iklim Bellini fırçası ile...

Sen sebepsin de ey İstanbul
Rusçuk Yararı'ndan
Alemdar Mustafa Paşa yürür Topkapı sarayına
vebalinde 'Sened-i İttifak' ile
ve nice küskün şehzadelerin helâk olur
çıldırılmış konaklarında sarı sırma sırım ile...

Sen sebepsin de ey İstanbul
Makedonya dağlarından
Resneli Niyazi Bey yürür Yıldız sarayına
tüfeğinin namlusunda ihtilâl tebliğ ile
ve nice tahtı tacı yüce sultanların ferağ olur
isyankâr meydanlarında 'Hürriyet Kasidesi' ile...

Sen sebepsin de ey İstanbul
soykırımlardan arta kalan
gazap rüzgarlarından feyz alan
nice evlâd-ı fatihanın döner de Rumeli bozgunlarından
tarumar gönülleri sinende iflâh olur
yedi iklimden evlâ bir nefes aşkın ile...

Galip Sertel

'Bu şehr-i Sitanbul ki bî - misl ü behâdır': 'Bu İstanbul şehri ki misli benzeri yoktur'
Gentile Bellini : 1480-1481 yıllarında İstanbulda bulunan Venedikli resam
Sened-i İttifak : Sultan II Mahmut ile ayanlar arasında 29 eylül 1808 tarihli
bir anlaşma
Hürriyet Kasidesi: Vatan şairi Namık Kemal şiiri

Galip Sertel

Sevemediğim Şeyler Yok Gibi

Sevemediğim şeyler yok gibi
şunun şurasında
yanan ayırık kokusu
mısır tarlasında şafak vakti
doru atın er kişneyişi yeşil yaylalar üstüne
suya iniyor Hacı Salimler'in kısırağları
ne de ince, incecik o uzunca narin boyunları
ve çakır gözlü Müridem'in efkârli gülüşü
Akpınar'da pınarbaşında
korkarım çatlatacak billâhi
yaldızlanan sabırsız gökyüzünü..

Sevemediğim şeyler yok gibi
şunun şurasında
bir ömür boyu bir hiç uğruna
savunduğum azgın yanılığlar değil ama
toz toprak gibi
toz toprak kadar
cömert olamayanların acı bahtı
ve yeşil duvaklı o bahar sabahı
kuşluk vakti kuş cıvıltısı ile
kızılca kıyamet anamın ölüm haberi...

Bir bakarsan şunun şurasında
dört yönü yeksan dört duvar arasında
ne elde,ne dilde
sevemediğim şeyler yok gibi...

Galip Sertel

Silistre'de sabah 85

Uyandım
kaldırımların elini yüzünü yıkamış yağmur
mahallede çiçek açmış o bizim yaşlı ihlamur.

Uyandım
ne bir soykırım kâbusu,ne de yüreklerde çamur
sofrada çocuk aşure kaşıkıyor şapur şupur.

Uyandım
Silistre'de köşe bucak,her yer bu sabah pür neşe
ah bir uyanabilseydim,uyanabilseydim keşke.

Galip Sertel

Sokak çocuğu

kapında can
gönülde sevda
yüreęinin yoludur
İstanbulda bir sokak çocuęudur
yollara düşmüş masumiyeti çer çöp olmuş lif lif
ucu yanık sıla mektubu kadar nahif
zarif zarflarla postalanmış bile bile bilcümle
çıkamaz sokakların bilinmeyen adreslerine
ne kaloriferli akşamları orada
ne yatağında çarşafı gül kokulu bir oda
Fırat boylarından horoz sesli sabahları
haykırıp durur merdiven altı rüyalarında...

çandır sevdadır yoldur
İstanbulda sokak çocuęudur
gazel olmuş masumiyeti savrulurken
hovarda rüzgârında Haliçin
beni kahreden
kahreden beni değildir
kalem tutmayan ellerinin su görmemiş karası
ezelden sürme deyip çekilmiş keman kaşa
beriden taç deyip giydirilmiş yiğit başa
ezeldendir beridendir bizdendir
gelip gidendir akıp gidendir
bir demokrasiler havası...

Galip Sertel

Galip Sertel

Şarkıları Unuttum

Bu resimler
bu resimlerde biz
neşeli yüzlerimiz çocuksu ablak ablak...
Bizim bu resimlerimiz
yılar önce mayıs aylarında çekilmiş olmalı
ellerimiz sarmaş dolaş yonca sarısı yeşilde
tepemizde kiraz dalı
güneşten almış nasibi yemiş yüklü pıtrak pıtrak...
Torunları bırakıp akşam üstleri oyun parklarında
kaydıraklarda
sessiz sessiz ayrılıp
gidenler oluyor bu resimlerden nöbet nöbet
biri dün
biri bu gün
yarın kim ?
Yarınlar avunur yine bir selâ sesiyle elbet...

Rüyalarda buluşuyoruz
mevsim gürül gürül bahar
sevdiğimiz şarkılar söyleniyor
biraz hüzzam
biraz sultan-i yegâh
bahçe duvarına tırmanmış gül ağacı
çömertçe kokular saçıyor elvan elvan
çiçek açmış yol boyunca salkım salkım akasyalar...

Saf saf olmuşlar
ağarmış saçlarında koşuşuyor rüzgâr tel tel
boy boy kefenleri beyaz ketenden
çıkıyor aklımdan
mezar taşlarını sıvazlıyorum habire tek tek
doğum ölüm
ölüm doğum
bir hüzzam şarkının ferah nakaratı kadar yorgun...

Sahi
şarkılar neyi söylerdi
çiçek açmış akasyalar altında?

şarkıları unattum...

Galip Sertel

Şiir Dediğim

Şiir dediğim
nar taneli bir tan yeri
uç vermiş Tüterkaya üstünde
sihirli bir heybetle
ha ağardı
ha ağaracak...

Şiir dediğim
toprağa düşmüş tohumun endişesi
sayılarla büyüyen çocuklara adak
şu bir azametle
ha çatladı
ha çatlayacak...

Şiir dediğim şu bizim sıra dağlar
oturmuşlar memleketler güzeline
mağrur tepeleri yağmurlu bulutlara
bir barışçı istekle
ha dokundu
ha dokunacak...

Şiir dediğim
Koroğlu'nun kından çıkmış kılıcı
çakır gözlü dağ çiçeği
diz çöküp kaynaktan içtiğim su
veya bir iki dilim ekmek
Dobruca'da
ihtiyar babamın gönülsüz sofrasında...

Galip Sertel

Galip Sertel

Taş Toprak Dobruca

'Aziz'i vakt idik a'da zelil kıldı bizi'
Zağara Müftüsü H.R.Efendi

Delik deşik karlı gecenin içi
Kar üstüne ateş düşmüş
Ateşe abanmış kaçak üç kişi...

Ve taş toprak
Toprak ben, toprak sen, toprak biz
Taşın toprağın dili tutulmuş
Köy meydanı köylülerle tanklara tutsak...
Ve yıl bin dokuz yüz seksen beş
Ve Ocak
Soykırımını sırtıyor ceviz dallarında çırılçıplak
Kanlı kar taneleriyle soykırımını salkım saçak...
Va biz
Ve onlar
Ve kızlarımız
Ve gelinlerimiz
Ve çocuklarımızın istenilmeyen Türk adları...
Ve sen
Ve ben
Ve kuşatmadan kaçan üç kişi
Ve Dobrucam
Karlara altında kanı donmuş bir ahir zaman...

Delik deşik karlı gecenin içi
Kar üstüne ateş düşmüş
Ateşle oynuyor kaçak üç kişi...

Galip Sertel

Türk Kahvesi

'Osmanoflar'ın oturduğu yerlerden yol geçecek,
her şey silinmelidir, hiçbir şey hatırlanmamalıdır.'
'Osmanoflar'¹-Kenan Hulusi KORAY

Bir akşam vaktiydi
Yılların bin dokuz yüz seksen beşiydi
Kahve saatiydi
Güneş oturmuştu fincana
Dopdöluydu fincan
Fincanda güneş gülümsüyordu kocaman kocaman...

Geldiler
Kahvenin adı ne dediler
Bildiği Türk kahvesiydi
Türk dememeliydi
Suç işlemiş gibiydi aldılar içeri
Güneş kaldı fincanda kocaman kocaman
Fincanda güneş kıpkızıldı utancından...

Galip Sertel

Galip Sertel

Ve Taksim 89

'Bir milyon insan, Bulgaristan'da mezalimi kınamak için
Taksim Meydanı'na yürüdü...'
-haberler-

Dur durağı yok umudun
Dalga dalga Taksim'de
Doğumun kutsallığı
Haşır neşir nefsinde

Çağırır gaip ten o ses
Anayurdum Ötüken
Bir yudum su biraz nefes
Hasreti tütem tütem

Ulvi iman bu gün Taksim
Umudun dur durağı yok
Nefes aldım suyun içtim
Başım esen gönlüm tok

Galip Sertel

Galip Sertel

Ve Anadolu 89

Gün olur,bayram olur
Tuna Boyları'nda seyran olur...
Bahar gelir de bir sabah salına dolana
Gelir konaklanır yeşil yeşil kızılıcık dalına
Çayır çimen ümit döşer başağa
Güneyden yeni dönmüş kırlangıç
Fırıl fırıl yuvalanır saçağa
Düğünlerde bir avuç buğday saçılır da
Al duvaklı, al yanaklı gelinlerin başından
Fıkır fıkır afacanlarla dolup taşar avlu içleri
Ganidir
Ganidir pek Tuna boylarında Rabb'in rahmeti...

Gün olur
Tufan olur
Bir soykırımında gonca gülü heba olur
Eşikte akıtılır da kurbanın kanı
Gel gör
Gör bir kere
Nice yas tutup yollara yaslanmalarını...
Yürürler ihsan ile, isyan ile
Yürürler beşiklerde bebekleri ağıya ağıya
Yürürler Anadolu'ya
Ve hep Anadolu'ya...

Galip Sertel

Ve Ayrılık 89

işen olur ba
işendir bu bizim bölge
yemişen altında sümbül, menekşe
diz boyu çime boy atmış bir koyu gölge
ve ihtiyarlar
yüzlerinde bin vefa bin cefa
sıgmaz sarı toprak sıvalı sundurmalara
bekleşirler dingin dingin
önlerinde asmalı evlerin
torunlar bir gün güneyden gelirler diye
alıp başlarını düşüp yollara
bir gün elbette gelecekler diye
doldurup dururlar ikindi güneşini sabır sepetine
Küçük Kıpçak Bozkırı Dobruca'nın
bitmez tükenmez göç hasretinde.

Galip Sertel

Galip Sertel

Ve Beddua 85

sizin yengenizim ben
iyi bilirim aganızı herkesten
bilip bilip
korkuyorum şimdi galip.

sülman dedim yapma yazık olur bize
arkanda ben varım
arkanda ahvadın
ve yüce tanrım
deyip deyip
yalvara durdum galip.

üç kere geldiler
üç kere geldiler dayandılar kapıya
hep sülman evde yok dedim
billâhi yok dedim
ömrümde ilk defa yalana yemin ettim
yalan üstüne yalan yalan yeminler
edip edip
günahkârım galip.

komşularla ağlaştık durduk günbegün
öğün öğün
sokaklar uludu bütün
kar,kış, soğuk
gözyaşları oluk oluk
agan ne yedi, ne içti iki gün, iki gece
bir can değil mi dedi
verilir cenkte
verip verip
bilsen aklımdan nasıl ölümler geçti galip.

süleyman yoldaş dediler
malûmunuz
komünist partimizin kararı bu
değişecek bu türk adlarınız
ve sağında asker,solunda asker,
kendisi değil sanki ölüsü çıktı kapıdan
kapı gibi adam
sağında asker,solunda asker gittiler
gidip gidip
çok korkuyorum şimdi galip.

Galip Sertel

Galip Sertel

Ve Dobruca 89

Ve Dobruca'nın köyleri yepyeni
Yeni kiremitler örtmüş evleri
Çoluk çocuğu göç yollara dökmüş
Yolların üstünü gam keder örtmüş.

Uğura gelmişler dost,konu komşu
Kalan ana baba göç eden oğlu
Rüzgârın sesinde bir garip korku
Ayrılık okuyor akşamın ufku.

Yerlere serilmiş bir eski hasır
Nedamet diz çökmüş,kem sözler kısır
Çalgın çarpmış gibi bahçeyi bağı
Köyü sarmış göçün vefasız ağı.

Galip Sertel

Ve Hüzün 89

Sararınca yaprakları evvel zaman göçlerinin hele hele
Bir köy atılır yabana Tuna Boyları'nda selzede
Adı Akpınar
Ak pınarlarında kara sevdalı kızlar çeyiz yıkar.

Esince pelin kokulu akşam yelleri asmalı bahçelerde
Yıllanmış bir hüzün çöker terkedilmiş evlere hane hane
Oyalanıp durman bu yad ellerde niye?
Baba ocağından kalkar gelir bu çağrılar
Tozlu yolun taşı topacı bile hasretinden çatlar.

Galip Sertel

Ve İhtiyar Muhacirler

İhtiyar muhacirler otururlar İstanbul'da
Avcılar Parkı'nda
Yüreklerinde Tuna kocaman bir yara
Akar durur sabaha sabaha
Bir yudum çay, bir acı sigara
Hatıralar demlenir bin bir aha...

Giderler giderler Tuna Boyları'na
El yüz yıkanır
Fatihalar okunur unutulmuş mezarlar başında
Bir acı kahvesi içilir Osman Paşa'nın
Ta Pilevne'nin ortasında.
Karavana borusu çalar
Karınları tok
Delikanlıdırlar yüzleri ak pak...

Sarı gül takmış saçına sudan gelir Suna
Türküler yankılanır kanı kaynayan zamana
'Tuna, Tuna, kanlı Tuna
Attın beni tundan tuna'
Ve bir sitem yıllar sonrası
Çatal dilli sarı yılan yarası
Gece demez
Gündüz demez bir ihanetler ötesi
Sızıldanıp durur geldi gelesi
Tek bir kurşun bile atamadan
Teslim olur Silistre kalesi...

İhtiyar muhacirler otururlar Avcılar Parkı'nda
Yüreklerinde Tuna kocaman bir yara
Akar durur sabaha sabaha
Bir yudum çay, bir acı sigara
Hatıralar demlenir bin bir aha...

Galip Sertel

Ve Korkularım Üstüne

Bir korku var içimde hep daha doyamadığım
Konargöçer kuzukıran Dobruca kışlarında ben
Sirtını sıcacık camala dayamış çocuk
Masallarda üşürken
Aç kurt sürüleri inerdi köye ulam ulam uluyarak
Yapış yapış kalırdı uzunca kırmızı dilleri
Çitlerin kırılgan rezelerinde sıcak sıcak.

Bir korku var içimde hala anlatamadığım
Dobruca'nın düzüne konmuş o köyde
Minaresi yıkık caminin
Yıllardır ezanı yok ibadete davet eden
İnşa edecek kolların kudreti kesilmiş neden?

Bir korku var içimde hiç de alışamadığım
Yağmur çiselerken akşamüstü otlu mezarlar üstüne
Öyle bir yılgınlık ki ağrısından çatlayacak başım
Kurt sürüleri gibi uluyup giden
Bu göç kabileleri nereye?

Bir korkum daha var
Hasreti hasret,yolu yol,tarlası tarla
Terkedilmiş ata yadigârı Dobruca'da
Bir kurt kuzu masalı da mı anlatılmayacak çocuklara
Kuzukıran kış akşamları camal dibinde
Anadilim Türkçemle...

Galip Sertel

Ve Memleket 89

Bu göç yolları zelil zebun
Hasrettir burcu burcu Dobruca'dan,Tuna'dan...
Bu kara toprak
Bağrında bin bir yara
Bahtında bin bir kanlı duvak
Denize koşan o delice ırmak
Ve şu gül vadisi oylum oylum
Bizim memleket
Bizim yerler oğlum...

Bu göç yolları zelil zebun
Dolâna dolana Dobruca'dan,Tuna'dan...
Mecit Tabiye kalesinin nevbet sesleridir
Silistre'de uğuldayan
Yosun bağlamış taş duvarları kurşun yarası
Ve her gece yarısı
Besmele-i şahane ile
Alperenlerin dolaştığı yerler
Bizim evler
Bizim memleket oğlum...

Galip Sertel

Galip Sertel

Ve Yol 89

Bu yol uzun
upuzun
uzanıp serilmiş Dobruca'nın düzüne
alıp da başımı gidemiyorum
gidilmiyor bir türlü
kalanlarım var
kalanların vebali üzerimde...

Bu yol uzun
upuzun
köprübaşlarında düşman mı
dost mu
el ele
varamıyorum sana
varılmıyor sana bir türlü
çocuk düşlerimin sultan şehri Yeditepe...

Bu yol uzun
upuzun
bir yanımda uçan atlarıyla uç beyleri
konar göçer tarihe
öbür yanımda üç günde terkedilmiş Türk köyleri
acısı zehir zıkkım damlıyor yüreğe
yuvamı yıkıp da bırakamıyorum
bırakılmıyor bir türlü
ata yadigârı
Dobrucam ele güne...

Galip Sertel

Yaşam Veya Korkuların Tekrarı

Nihayet korkularla çıkıldı yola
kızıla efkarlandı bütün
dişilin bakir utancı
gerdek gecelerinin düş tarlalarında
dilenip duruyordu bir şevval sancı.

Kasvetli yaralarının mükerrer yasıydı
mağarada oyalayan zamanı
ve yabayla aktarıp
aç harmanların gelin teli samanını
çocukların cazgır rüyalarına
ekmek taşıyordu baba.

Yeminlerle kuşanıp
şuh şavkını kalıcı yıldızların
hicap duymadan
zamane yanılığlar yangınlarından
alacakaranlıklarda yürüyorlardı
harabeler üzerinde baykuş sesleriyle.

Gitmeler değil
dönüşler beter olur diyordu baba
şükranla kutsayıp dağı taşı, ağacı, suyu
gizemli duaların şevkiyle yürüyorlardı
mahrem kıyılarında istisnasız günahların
umursamadan tekrarını tekrarın.

Oysa korkularla ıkılmıştı yola.

Galip Sertel

Galip Sertel

Yine Sabrım Üstüne

Sen
her mevsim
yaprağı yemyeşil sarısabır çiçeğim
güzelsin de Necibe sabrım üzre söyleme
söyleme bana bu şen şakrak Rumeli türkülerini
böyle her seher vakti
yitik sevdalar yığılır başıma
Ališim umutsuz gezer Tuna yalısında
ahı tutar da gözyaşlı göçlerin alay alay
sırı dökülür
kasvetten çatlar balkonunda saksılar
sarı kavun dilimi bir ay
dolaşır durur
terkedilmiş baba yadigarı evin
cinnet geçiren çatısında.

Ne aya
ne güneşe
ne günden artan geceye söylenir söz kalmadı
ay ayazında haramilerin azdığı zamanlardı
bir haç mevsimiydi
ezanların an be an ağladığı kırk ikindi
yangınlı dağlar koynunda kuytu koylarda
kayalarla sevişirken su
kayalarla çarpışırken su
sabra sığmadı sağın sağın tahammüller
seni çok bekledik
gelmedin ey Eyyüp
yağmadı gönüllere sevda bulutların yaz yağmuru
bir soykırım tuzağında gözyaşlar buz oldu.

Sebebin sebebi suçlular
zafer şölenlerinde sarhoş şimdi
başiboş bütün cinler
bütün günahlar mubah
başımın ağrısı
kıldan ince, kılıçtan keskin bir göç kâbusu
kemirip durur beynimi akşam sabah.

Biliyorum
yollarım değil tekin
gökte yıldız tedirgin
Necibe seni kimler avuttu böyle
kimler öğretti
bir soykırım sonrası gül gibi gülmeyi
her seher vakti.

N'olur Necibe
söyleme bana
söyleme bu şen şakrak Rumeli türkülerini

böyle her seher vakti
yığılır yine başıma
yığılır bin bir haraminin hain mahşeri.

Galip Sertel

Galip Sertel

Zamanla Beş Gerçek

.....ve gelmiş geçmiş bütün peygamber ve azizlerin hüsnüniyet buyruklarına rağmen,
ve isa'dan bin dokuz yüz seksen beş yıl sonra,
ve tuna boyunda,ve dobruca'da,ve deliorman'da,ve rodoplar'da binlerce türk'ün
köyü,evi,bağı,bahçesi kuşatıldı tankla,topla,tüfekte,askerle...
yolu,suyu,rızkı kesildi... bir komünist hükmetinin emriyle müslüman adlar değiştirildi
hristiyan adlarla
ve direnenler oldu,ve tutuklananlar oldu, ve hunharca öldürülenler oldu...
sığınabildiğim kucaklayıcı Zaman'a yakarıştır bu şiir...
ve ocak ve 1985 ve silistre ve amin...

SUÇ /birinci gerçek/

Tuna Boyu'nda gecelerin boyu kısa
Babaları kayıp çocukların öyküleri uzun
'Soya Dönüşlü' soykırımlı bir ZAMAN'da
Ölüm geldi kapımıza haykırdı usul usul...

İHANET /ikinci gerçek/

Diyelim ki bir akşam vakti
günlerden Salı
aylardan Ocak
çocuğun mavi gözlerinde
mavi rüyalar hasreti
ZAMAN duracak...

Diyelim ki bir akşam vakti
yılların bin dokuz yüz seksen beşi
akşam yemeğinden evvel
sofrada bismillâh bile diyemeden
evsiz edecekler seni evinden...

İSYAN /üçüncü gerçek/

Bu gece yıldız yok Mecit Tabiye'de
ne de kızların gülüşünden bir seda Silistre'de
ve Dobrucam
boğulurken bir kıyım selinde kan revan
çarmıha gerilmiş ağlamakta ZAMAN
mezar taşları kırılmış gömütlükte
feryat ediyor sükût içinde yatan...

Kıyamet günleri gelmiş değil.
Çocuğun isyanı bitmiş değil...

İBRET

/dördüncü gerçek/

Önce çocuklar kalacak Silistre'de
sonra deli divane olmuş bir öksüz ZAMAN
bir yol var
gidelim mi dostlar?
bir yol güneye
güneşe
bir yolculuk yalınayak
çırılçıplak
size değil dostlar
çocuklara sözüm
çocuklar aldanmasın
aldanmasınlar
olsunlar birbirlerine el ayak...

UMUT

/beşinci gerçek/

ZAMAN,a sarılıyorum ZAMAN'a
yolum varıyor Asya bozkırlarına
aşıkları dinliyorum toylarda
atalarımın öyküsü
üç kıtada koşan atların nal sesi
kızları görüyorum seyrana çıkmış
kızlarla gelinleri
atlarla yiğitleri
boz yeleli atlarıyla geliyor Türk illeri...

Seni düşünüyorum seni
Dobrucalım, Deliormanlım, Rodoplum seni
nerene gizledin bunca derdi nerene?
Yürğün nasıl çatlamadı kahrından
Tuna yalısında çırpınırken ZAMAN
ve ümidim sensin
sen ümitsin ey çocuk
gözlerin demet demet çiçek
gözlerin ışıllı ışıllı
gözlerinde binbir dilek....

Galip Sertel